

नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरण

१. अध्यक्ष प्रा.डा.श्री दिनेश कुमार शर्मा
२. सदस्य श्री महेश प्रसाद अधिकारी
३. सदस्य श्री बलराम प्रधानाङ्ग
४. सदस्य श्री भेषराज कणेल
५. सदस्य श्री तुलसी भट्ट
वाट भएको निर्णय ।

निवेदन दर्ता मिति:- २०६४।११।१६	निवेदन दर्ता नं.- २५
ल.पु.जि.ललितपुर उपमहानगर पालिका वडा नं. ५ मा रजिष्टर्ड कार्यालय भएको वर्ल्डलिंक कम्युनिकेशन प्रा.लि.को तर्फबाट अख्तियार प्राप्त ऐ. का श्री लक्ष्मण यादव.....१	निवेदक
विरुद्ध	
नेपाल दूरसञ्चार कम्पनी लिमिटेड, केन्द्रिय कार्यालय, काठमाडौं	१ विपक्षी
निवेदन दर्ता मिति:- २०६४।११।१७	निवेदन दर्ता नं.- २६
का.जि.का.म.न.पा. वडा नं. २० मा रजिष्टर्ड कार्यालय भएको नाम्चे नेटवर्क्स प्रा.लि.को तर्फबाट अख्तियार प्राप्त ऐ. का श्री श्रीष कर्माचार्य.....१	निवेदक
विरुद्ध	
नेपाल दूरसञ्चार कम्पनी लिमिटेड, केन्द्रिय कार्यालय, काठमाडौं	१ विपक्षी
निवेदन दर्ता मिति:- २०६४।११।१७	निवेदन दर्ता नं.- २७
ल.पु.जि. ललितपुर उपमहानगर पालिका वडा नं. ३ मा रजिष्टर्ड कार्यालय भएको भायानेट कम्युनिकेशन प्रा.लि.को तर्फबाट अख्तियार प्राप्त ऐ. का श्री सुधिर कु. पौडेल.....१	निवेदक
विरुद्ध	
नेपाल दूरसञ्चार कम्पनी लिमिटेड, केन्द्रिय कार्यालय, काठमाडौं	१ विपक्षी
निवेदन दर्ता मिति:- २०६४।११।१७	निवेदन दर्ता नं.- २८
का.जि.का.म.न.पा. वडा नं. १ मा रजिष्टर्ड कार्यालय भएको मर्कन्टायल कम्युनिकेशन प्रा.लि.को तर्फबाट अख्तियार प्राप्त ऐ. का मधु कुमार अमात्य.....१	निवेदक
विरुद्ध	
नेपाल दूरसञ्चार कम्पनी लिमिटेड, केन्द्रिय कार्यालय, काठमाडौं	१ विपक्षी
निवेदन दर्ता मिति:- २०६४।११।१७	निवेदन दर्ता नं.- २९
का.जि.का.म.न.पा. वडा नं. २९ मा रजिष्टर्ड कार्यालय भएको हिमालयन अनलाइन सर्भिस प्रा.लि.को तर्फबाट अख्तियार प्राप्त ऐ. का श्री मनिष कुमार सिंह.....१	निवेदक
विरुद्ध	
नेपाल दूरसञ्चार कम्पनी लिमिटेड, केन्द्रिय कार्यालय, काठमाडौं	१ विपक्षी

विषय:- भेदभावपूर्ण व्यवहार रोकी पाउँ ।

दूरसञ्चार ऐन, २०५३ को दफा १६ र दूरसञ्चार नियमावली, २०५४ को नियम २२ र २४ बमोजिम नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणमा दायर भै पेश हुन आएको प्रस्तुत उजुरी निवेदनको संक्षिप्त तथ्य यस प्रकार छ:-

विपक्षी नेपाल दूरसञ्चार कम्पनी लिमिटेड, (NDCL) ले आफैले संचालन गरेको इन्टर्नेट सेवा मार्फत प्रदान गरेको सेवामा आफ्ना ग्राहकलाई देशभर डायल गर्दा लोकल कल सरह शुल्क मात्र लाग्ने व्यवस्था गरेको, उजुरकर्ता पनि NDCL को ग्राहक हुदा सो बमोजिम सुविधा पाउनु पर्नेमा फरक व्यवहार गरेको, दूरसञ्चार ऐनको दफा ४२ (३) विपरित कार्य गरेको हुदा सोही ऐनको दफा १६ र ४७ तथा दूरसञ्चार नियमावली, २०५४ को नियम २२ र २४ बमोजिम विवाद समाधान गरी Code Division Multiple Access (CDMA)/Digital Subscriber Line(DSL) र Local Dialing को समान व्यवहार गरी पाउँ भन्ने निवेदन माग दावी प्राधिकरणमा विचाराधिन (मिसिल नं. ११ समेत) रहेकै अवस्थामा इन्टर्नेट सेवाको प्रयोजनको लागि Asymnetric Digital Subscriber Line (ADSL) छिट्टै शुरु गर्न लागेको र सो ADSL को शुल्क दर स्वीकृतिका लागि निवेदन गरको कुरा विभिन्न पत्र पत्रिका मार्फत थाहा जानकारीमा आएको हुदा आफ्नो कुनै पनि सेवामा आफु वा अन्य ग्राहकहरुमा भेदभाव गर्न नपाउने व्यवस्था गरी निवेदकको हकमा समेत विना भेदभाव समान रुपमा प्रयोग गर्न पाउने व्यवस्था नभएसम्म र मिसिल नं. ११ समेतको टुङ्गो नलागेसम्म उक्त ADSL को शुल्क दर स्वीकृति रोकी पाउ भन्ने व्यहोराको मिति २०६४।११।१६ मा वर्ल्डलिक कम्प्युनिकेशन प्रा.लि. समेतको निवेदन ।

नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणको कार्यविधि सम्वन्धी विनियमावली, २०५९ को विनियम ४ (२) बमोजिम निवेदकलाई तारेखमा राखी विपक्षी NDCL को नाममा सोही विनियमावलीको विनियम ८ (३) बमोजिम १५ दिनको म्याद सूचना जारी गरी म्याद भित्र लिखित प्रतिवाद परेपछि वा लिखित प्रतिवादको म्याद समाप्त भएपछि, कार्यवाहीको लागि पेश गर्ने आदेश ।

विपक्षी निवेदक सर्वसाधारण जस्तै उक्त सेवा प्राप्त गर्न चाहनु हुन्छ, भने सर्वसाधारणलाई प्रस्ताव गरेकै दररेटमा पाउने कुरामा कुनै आशंका छैन । साथै विपक्षीले ADSL सेवा निःशुल्क सेवा प्रदान गरी पाउ भन्ने माग सम्वन्धमा पनि पछि यस कम्पनीको नीति नियम बमोजिम हुने भन्ने व्यहोराको NDCL लिखित प्रतिवाद ।

प्रस्तुत विवादमा दुवै तर्फबाट रहनु भएका कानून व्यवसायीहरु विद्वान अधिवक्ता शतिशकृष्ण खरेल र NDCL को तर्फबाट रहनु भएका विद्वान अधिवक्ता रामकुमार के.सि., अधिवक्ता सुरज अधिकारी, अधिवक्ता उत्तम श्रेष्ठ, विद्वुषी अधिवक्ता अमिता दिक्षित समेतको वहस सुनि मिसिल अध्ययन गर्दा निवेदकले मूलतः NDCL ले टेलिफोन लाइन, CDMA लगायत आफ्नै मातहत इन्टर्नेट सेवा समेत संचालन गरी आएको छ । यसरी संचालित इन्टर्नेट सेवा इकाइबाट उपलब्ध गराइएको इन्टर्नेटमा ग्राहकले देशभरीबाट इन्टर्नेटको लागि टेलिफोन डायल गर्दा ट्रंक दस्तुर नलाग्ने गरी लोकल कलको मात्र चार्ज लाग्ने सुविधा उपलब्ध गराएको र निवेदकलाई दूरसञ्चार ऐन, २०५३ को दफा ४२ (३) विपरित भेदभावपूर्ण व्यवहार गरेकोले तत्काल भेदभावपूर्ण व्यवहार समाप्त गरी आफ्नो सेवा प्रदायकलाई दिए बमोजिमको सम्पूर्ण सेवा र सुविधा निवेदक उजुरवालालाई उपलब्ध गराई पाउ भन्ने विवाद चलिरहेको र सोही सिलसिलामा २०६४।११।१६ मा इन्टर्नेट सर्भिस प्रोभाइडर्स एशोसिएसन अफ

नेपालको सदस्यहरु वर्ल्डलिंक कम्युनिकेशन प्रा.लि. समेतका नामबाट NDCL ले ADSL सेवा विस्तार गरी इन्टर्नेट सेवा शुरुवात गर्न लागेकोले सो समेतमा निवेदकहरुलाई समान रूपमा प्रयोग गर्न पाउने गरी व्यवस्था नभएसम्म र उजुरीको टुङ्गो नलागेसम्म उक्त ADSL को शुल्क दर स्वीकृति रोकी पाउ भनी प्रस्तुत उजुरी दायर गरेको पाइयो भने विपक्षी निवेदक सर्वसाधारण जस्तै उक्त सेवा प्राप्त गर्न चाहनु हुन्छ, भने सर्वसाधारणलाई प्रस्ताव गरेकै दररेटमा सेवा पाउने कुरामा कुनै आशंका छैन । साथै विपक्षीले ADSL सेवा निःशुल्क प्रदान गरी पाउ भन्ने मागका सम्बन्धमा पनि पछि यस कम्पनीको नीति नियम बमोजिम हुने भन्ने र यीनै लगाउका (मिसिल नं. ११ समेत) निवेदनमा NDCL बाट २०६४।१०।२७ मा पेश गरेको पत्रमा कम्पनीका १००० लाइन क्षमताका Remote Subscriber Unit (RSU) हरुमा बढिमा चारवटा मात्र E-1 जडान गर्न सकिने र प्रत्येक Connection ले एउटा Channel लिने हुनाले १००० लाइनलाई प्राप्त हुने १२० Channel बाटै इन्टर्नेट सेवाको लागि Circuit छुट्याउदा Voice Traffic लाई प्रतिकूल असर कम गर्न RSU र Host Exchange बीचको Total Channel Capacity मध्ये अधिकतम ५ प्रतिशत मात्र Internet Service Provider (ISP) हरुका लागि दिन सकिने साथै हाल प्रचलनमा रहेको 15xxx कोड मार्फत Public Switched Telephone Network (PSTN) का ग्राहक र CDMA को ग्राहकले #777 डायल गरी इन्टर्नेट सेवा उपयोग गर्दा ४ मिनेट र ८ मिनेटको एक कल हुने र ADSL प्रविधिको सेवा अन्य ISP लाई Wholesale मा उपलब्ध गरी कम्पनीले जस्तै सर्वसाधारण ग्राहक माभ Retail गर्न दिन कम्पनीलाई आवश्यक पर्ने/नपर्ने सम्बन्धमा सो सेवा कम्पनीको नीति निर्णय अनुसार नै संचालन हुने भनी NDCL को धारणा पेश गरेको पाइयो ।

नेपालमा आर्थिक उदारिकरणको नीतिको परिणाम स्वरुप दूरसञ्चार क्षेत्रमा समेत निजी क्षेत्रको प्रतिस्पर्धाद्वारा बजार व्यवस्थापन गर्नका लागि दूरसञ्चार ऐन, २०५३ जारी भएको पाईन्छ । दूरसञ्चार सेवालाई भरपर्दो र सर्वसुलभ बनाउन, दूरसञ्चार सेवामा निजी क्षेत्रलाई समेत संलग्न गराई दूरसञ्चार सेवालाई नियमित र व्यवस्थित गर्न ऐन बमोजिम सरकारद्वारा नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणको स्थापना गरिएको कुरामा द्विविधा छैन । प्राधिकरणले अनुमतिपत्र जारी गर्ने, गुणस्तर निर्धारण गर्ने, सेवाको स्तर तोक्ने, शुल्क स्वीकृत गर्ने, सेवाको अनुगमन तथा निरिक्षण गर्ने, दूरसञ्चार सेवा र सुविधा प्रदान गर्ने व्यक्तिहरु बीच समन्वय र स्वस्थ प्रतिस्पर्धा हुने व्यवस्था गर्ने, उपभोक्ताहरुको हकहितको संरक्षण हुने गरी दूरसञ्चार सेवाको विकास र विस्तार गर्ने, गराउने लगायत अनुमतिपत्र प्राप्त व्यक्ति बीच वा अनुमतिपत्र प्राप्त व्यक्ति र ग्राहकबीच भएको दूरसञ्चार सेवा सम्बन्धी विवाद समेत समाधान गर्ने अर्धन्यायिक अधिकार समेत ऐनद्वारा प्राप्त गरेको देखिएकोले प्रस्तुत विवादमा दूरसञ्चार नियमावली, २०५४ को नियम २२ र २४ आकर्षित हुने देखिएकोले प्राधिकरणको अधिकार क्षेत्र भित्र पर्ने देखिन्छ ।

विश्वका अधिकांश मुलुकमा २ दशक अघि सरकारद्वारा संचालित दूरसञ्चार सेवालाई निजिकरणका विभिन्न माध्यमबाट सरकारी स्वामित्व घटाउने र हटाउने गर्दै आएका र निजी क्षेत्रको लगानीलाई प्रोत्साहन गर्ने वातावरण सृजना गरी वैदेशिक लगानी समेत भित्र्याउदै आएका छन् । यसरी निजी क्षेत्रको लगानीको वातावरण सृजना गर्नका लागि प्राधिकरण जस्ता स्वतन्त्र नियामक संस्थाको स्थापना गर्दै यस्तै संस्थाद्वारा दूरसंचारको विकास विस्तार गरेको उदाहरण १०० भन्दा बढि मुलुकमा पाइन्छ । यस्ता निकायबाट प्रतिस्पर्धालाई सुदृढ गर्नका लागि बजारमा सेवाको अवस्थाको मूल्याङ्कन गर्ने, सेवामा प्रभुत्व रहेको सेवा प्रदायक खासगरी Incumbent Service Provider द्वारा संचालित

सेवा र सेवा संचालनका लागि खडा गरिएको पूर्वाधार र त्यसको प्रयोगको बाडफाइमा हुने विभेद, एकै संस्थाबाट बहुसेवा संचालन गरेको अवस्थामा एक सेवाबाट प्राप्त नाफा आम्दानी अर्को सेवामा अनुदान (Subsidy) दिने र वास्तविक लागतभन्दा कम दररेट (Predatory Pricing) मा सेवा दिने जस्ता क्रियाकलापलाई सेवा शुल्कको निर्धारणका सम्बन्धमा लिएको नीतिलाई अत्यन्त नजिक रहेर अध्ययन गर्ने र आवश्यकतानुसार त्यस्तो प्रतिस्पर्धा विरोधी कार्यलाई निरुत्साहीत र दण्डात्मक कार्यद्वारा नियन्त्रित गर्ने गरेको पाइन्छ । उक्त प्रतिस्पर्धा विरोधी कार्य उपर यूरोपियन कमिशनले इन्टर्नेट सेवा प्रदायक (फ्रान्स टेलिकमद्वारा शत प्रतिशत लगानीमा संचालित) Wanadoo Company ले लागत मुल्यभन्दा कम मूल्यमा (Predatory Pricing) सेवा वितरण गरी अन्य प्रतिस्पर्धिलाई नोक्सानी पारेकोले १०.३ मिलियन युरो जरिवाना गरेको पाइन्छ । (<http://news.bbc.co.uk/1/hi/business/3070925.stm>)

Dial-up को प्रक्रियाबाट इन्टर्नेट सेवा प्रयोग गर्दा ग्राहकले पाउदै आएको अधिकतम ५६ kbps को Symmetric Data Communication को सुविधा पाउन सक्ने भएपनि वास्तविक प्रयोगमा त्यस्तो Speed को सुविधा लिदै दिदै आएको अवस्था पाइदैन । Wireless Link प्रयोग गरी इन्टर्नेट सेवाको उपभोग गर्ने अवसर अधिकांश Internet Service Provider (ISP) हरूले ग्राहकलाई प्रदान गर्दै आएको वर्तमान परिप्रेक्षमा Incumbent Service Provider, NDCL द्वारा संचालित इन्टर्नेट सेवा वितरणका लागि तयार गरेको पूर्वाधार (ADSL प्रविधि) ले इन्टर्नेट सेवाको Speed बढोत्तरी हुने प्रविधिको प्रयोग गरी उपभोक्तालाई सेवा प्रदान गर्ने उद्देश्यले उक्त सेवा शुरु गर्न लागेको देखिन्छ । ADSL प्रविधि प्रयोगबाट PSTN नेटवर्क भएको संस्थाले आफ्नो सोही PSTN नेटवर्क प्रयोग गरी ग्राहकलाई PSTN (Land Line Telephone) लाइन मार्फत टेलिफोन सेवा र Broadband इन्टर्नेट सेवा एकै समयमा उपलब्ध गराउन सक्ने देखिन्छ । Backbone Optical Fibres Network भएको संस्थाले सोही Optical Network को माध्यमबाट Internet Bandwidth खरिद गरि ग्राहकलाई ADSL को माध्यमबाट Broadband Internet सेवा उपलब्ध गराउन सक्ने र Internet bandwidth को cost समेत सस्तो पर्न जाने हुन्छ । जससंग PSTN र Optical Fibres को Network हुन्छ त्यस्तो संस्थाले Broadband Internet सेवा ADSL को माध्यमबाट सजिलै उपलब्ध गराउन सक्दछ । तर Dial-up को माध्यमबाट Internet सेवा प्रयोग गर्ने ग्राहकले NDCL को PSTN को लाइनमा ADSL लाईन नजोडिकन ADSL को माध्यमबाट Broadband Internet सेवा प्रयोग गर्न सम्भव हुदैन । यस्ता Internet सेवा प्रदायकले Dial-up को माध्यमबाट Internet प्रयोग गर्ने ग्राहकलाई Internet bandwidth बढाउन चाहेर पनि बढाउन सक्दैनन् । साधारणतया PSTN नेटवर्क Incumbent Service Provider को अधिनमा रहने अवस्थामा Internet सेवा संचालकहरुको Dial-up प्रकृतिका ग्राहकलाई ADSL माध्यमबाट Broadband Internet प्रदान गर्न PSTN Network भएको संस्थाले टेलिफोन ग्राहकको टेलिफोन Line लाई ADSL System मा Access नदिएमा यस्तो ADSL माध्यमबाट Broadband Internet सेवा र सुविधा प्राप्त हुन सक्दैन । यसका लागि ISP र PSTN Network Operator का बीच PSTN Network को Main Distribution Frame (MDF) रहेको स्थानमा केही Space उपलब्ध गराउने र ISP को अनुरोधमा त्यस्ता ग्राहकको Landline लाई PSTN Operator को ADSL System मा Access दिने सम्बन्धी सम्झौता आवश्यक पर्दछ । यसरी सम्झौता गर्दा दुई Operator बीच त्यस्तो ADSL System मा Access दिए वापत के कस्तो आर्थिक सम्झौता गर्ने भन्ने बारेमा आपसी सहमति गर्न आवश्यक देखिन्छ ।

दूरसञ्चारऐन, २०५३ को दफा ३१ ले अनुमतिपत्र प्राप्त व्यक्तिले आफुले विकास गरेको दूरसञ्चारप्रणाली अर्को अनुमतिपत्र प्राप्त व्यक्तिले विकास गरेको दूरसञ्चारप्रणालीसंग परस्पर जोड्न र प्रयोग गर्न पाउने प्रत्याभूति सबै सेवा प्रदायकलाई गरेको छ। दूरसञ्चारऐनमा दूरसञ्चारप्रणालीका सन्दर्भमा (Voice/Data आदान प्रदान गर्नका लागि) प्रयोग गरेको वा गरिने उपकरण भनी परिभाषित गरेको पाइन्छ। बजारमा एकाधिकारको अन्त्य र एकभन्दा बढि सेवा प्रदायकको उपस्थिति विना प्रतिस्पर्धाको कल्पना गर्न नसकिने र दूरसञ्चारको सन्दर्भमा प्रतिस्पर्धाका साथ साथै Incumbent Service Provider ले आफ्नो साधन र श्रोतलाई उचित मुल्यमा अरु प्रतिस्पर्धीहरूलाई समेत दिन इन्कार गर्दा वा बजारमा प्रभुत्व (Dominant Service Provider) रहेको सञ्चालकले आफ्नो Resources Share गर्न दिन्न भन्ने हो भने नव प्रवेशीले आफ्नै नेटवर्क वा पूर्वाधारको संजाल निर्माण गरी सेवालाई देशव्यापी विस्तार गराउन समय लाग्ने हुदा विकासको क्रम मन्द हुने, एउटै वा भैरहेको लगानीबाट हुन सक्ने क्षेत्रको विस्तारका लागि दोहोरो लगानी गर्नु पर्ने भई लगानी खेर जाने र लगानीको आधारमा सेवाको शुल्क निर्धारण गरी ग्राहकबाट असुल गरिने हुदा ग्राहकलाई सेवा शुल्क महंगो पर्न जाने र प्रतिस्पर्धामा अवरोध हुन जाने भएकोले भैरहेको पूर्वाधारको Sharing गर्ने अवधारणाबाट विकसित मुलुकमा प्रयोग एवं लागु भएको विषयलाई ऐनको दफा ३१ र दफा ४२ (३) को व्यवस्था विधिकर्ताले विशेष ध्यान पूर्वक राखेको पाइन्छ। यस्तो क्रियाकलापबाट दूरसञ्चारक्षेत्र र ग्राहकलाई नकारात्मक असर पर्न दिन नहुने कर्तव्य प्राधिकरणमाथि रहेको छ। त्यसैगरी Incumbent सेवा प्रदायकले आफ्नो नेटवर्कमा रहेको अत्यावश्यक सुविधामा अन्य सेवा प्रदायकलाई Access दिन्न भन्न नपाउने तर सुविधा प्रयोग गरे वापत सेवा प्राप्त गर्ने व्यक्तिले उक्त सुविधाको शुल्क तथा महशुल भने तिर्नु पर्ने र सुविधा उपलब्ध गराउदा आफु र अन्यलाई समान ढंगले दिन पर्ने व्यवस्था World Trade Organization (WTO) को Telecommunications Regulation Reference Paper (TRRP) को दफा २ (२) (a) मा यसरी उल्लेख गरेको पाइन्छ :-

2.2 Interconnection to Be Ensured: Interconnection with a major supplier will be ensured at any technically feasible point in the network. Such interconnection is provided,
 (a) under non-discriminatory terms, conditions (including technical standards specifications) and rates and of a quality no less favourable than that provided its own like services or for like services of non-affiliated service suppliers or for its subsidiaries or other affiliates; “

WTO TRRP मा परिभाषित Major Supplier को परिभाषा भित्र NDCL पर्नेमा द्विविधा देखिदैन। एउटै व्यक्तिबाट आधारभूत दूरसञ्चार सेवाको अनुमतिपत्र अन्तर्गतको PSTN (Land Line) नेटवर्क र मोबाइल दूरसञ्चार सेवाको अनुमतिपत्र अन्तर्गतको मोबाइल दूरसञ्चार नेटवर्क संचालनमा रहेको अवस्थामा आधारभूत दूरसञ्चार सेवाको अनुमतिपत्र अन्तर्गतको PSTN नेटवर्क मोबाइल दूरसञ्चार नेटवर्क बीच अन्तरआवद्धता गर्दा शुल्क नलिई सेवाको Traffic Incoming र Outgoing मा आवश्यक पर्ने सम्पूर्ण पूर्वाधारको प्रयोग गर्न दिने र अन्य व्यक्तिले सोही प्रकारको अन्तरआवद्धताको माग गर्दा नदिने वा विभिन्न शर्त र मुल्य तोक्ने क्रियाकलापले नव प्रवेशी तथा प्रतिस्पर्धी कम्पनीका बीच विभेद हुन जाने साथै समान प्रकृतिको सेवामा सेवा प्रदायकहरू बीचको प्रतिस्पर्धामा समानता हुन नसक्ने हुदा त्यस्ता क्रियाकलाप रोक्न र Essential Facilities लाई न्यायोचित वितरणको माध्यमबाट प्रतिस्पर्धालाई सन्तुलित तुल्याउन लगायतको कामका लागि नै प्राधिकरण जस्ता नियामक निकायको

स्थापना गरिएको पाईन्छ । Major Supplier को हैसियतले आफ्नो नियन्त्रणमा राखेको Essential Facilities (जस्तै Interconnection, E-1, Lease line र हाल NDCL ले जडान गरी महशुल दर स्वीकृतिको प्रस्ताव गरिएको ADSL) प्रदान वा प्रयोग गर्दा आफुलाई प्राथमिकता दिई प्रयोग गर्ने र अन्यलाई विभेद गर्ने कार्य न्यायोचित हुन सक्दैन ।

पाकिस्तानको Pakistan Telecommunications Company Limited (PTCL) ले DSL Launch गर्न लाग्दा Pakistan का ISPs ले विवाद गरी Pakistan Telecommunications Authority (PTA) मा Complain file गरेकोमा August 3, 2007 मा PTA ले निर्णय गरेको पाईएकोले प्रस्तुत विवादमा पनि उक्त निर्णय सन्दर्भ सामाग्रीको रूपमा लिईएको छ, जसानुसार उक्त निर्णयमा देहायका कुरा उल्लेख भएको पाईन्छ :

“(iv) ISPs shall be allowed to bring their own fibres network adjacent to PTCL’s cabinets install their own Optical Network Units (ONU) along side PTCL’s cabinets. PTCL shall provide access of its secondary network to ISPs fibres network for delivering ISP’s DSL services. The standard local loop sharing charges of PTCL shall apply;

(v) Telecom operators are encouraged to build their own collocation space or rent an alternative space from any third party. In case, ISPs establish their own PoPs near PTCL exchanges, PTCL shall allow them to bring their copper cables inside PTCL’s MDF for interconnect to PTCL’s copper loop for delivering DSL services;

(xii) PTCL is directed to develop a procedure in collaboration with ISPs for shifting of DSL customers of other operators on PTCL’s network and submit to DG (CA) of the Authority within 30 days of the issuance of this order/determination. PTCL shall not un-jumper the existing nodes without written notice to the DSL operators;

(www.pta.gov.pk) No. 15-70/07(CA)/PTA August 3, 2007)

ADSL को प्रयोग तारवाला (Land Line) टेलिफोन लाइन मार्फत इन्टर्नेट प्रयोग गर्ने ग्राहकलाई Internet Bandwidth Access उपलब्ध गराउने र हाल प्रचलनमा रहेको Dial-up इन्टर्नेटको Speed र Bandwidth भन्दा बढि हुने वास्तविकता प्राविधिक रूपमा पुष्टि भएको र विदेशी मुलुकमा परिक्षण र प्रयोग भएको र प्राप्त भएको लोकप्रियताबाट पुष्टि हुन्छ । ADSL लाई NDCL को Basic-01 अनुमतिपत्र अन्तर्गत वा Internet/email को अनुमतिपत्र मध्ये कुन अनुमतिपत्र अन्तर्गत राखी Regulatory Purpose का लागि व्यवहार गर्ने हो भन्ने सन्दर्भमा ADSL ले छुट्टै कुनै सेवा प्रदान गर्ने नभै इन्टर्नेटका लागि आवश्यक पर्ने Leaseline र E-1 लिंक जस्तै काम गर्ने भएकोले PSTN प्रणालीमा थप उपकरण राखी सोही Land line को Copper wire को माध्यमबाट Broadband Internet लगायत अन्य Broadband सेवा समेत प्रदान गर्ने कार्य प्राविधिक रूपले नै पुष्टी भएकोले ADSL प्रविधिले प्रयोग गर्ने माध्यम PSTN नै भएको पुष्टि हुन्छ ।

हालसम्म पनि निजी इन्टर्नेट सेवा प्रदायकहरूलाई इन्टर्नेट सेवा संचालनका लागि NDCL को PSTN बाट E-1 लिंक उपलब्ध गराई रहेको र प्राप्त गरिरहेको देखिन्छ । साथै PSTN को Copper wire प्रयोग गरी टेलिफोन ग्राहक समक्ष पुऱ्याउने कार्य NDCL वाहेक अन्य व्यक्तिले संचालन गरेको देखिदैन । एकातर्फ NDCL को PSTN मा वाहेक अन्य Switching जस्तै CDMA/GSM मा ADSL प्रयोग हुन सक्ने पनि देखिदैन भने अर्को तर्फ NDCL को वेसिक अनुमतिपत्र अन्तर्गत उपलब्ध E-1 सेवा प्राइभेट ISPs लाई उपलब्ध गराइ रहेको यथार्थलाई खण्डन गर्न सकेको पाईदैन । साथै

उपभोक्ताले सेवा प्रदायकको सेवा छनौट गर्न पाउने अधिकारलाई संकुचित गर्ने कार्य श्रृजना गर्नु न्यायोचित नहुने भएकोले नेपाल राज्य भर PSTN Land Line टेलिफोनमा संचालन गरीरहेको रहेको NDCL ले अन्य ISPs लाई हालसम्म उपलब्ध गराउदै आएको E-1 link जस्तै ADSL प्रविधिमा पनि Access दिन्न भनी इन्कार गर्न पाउने अवस्था न्यायोचित देखिदैन । तसर्थ ADSL प्रविधिको सुविधा दुवै पक्षको सहमतीमा कायम हुने उचित मुल्यमा निवेदकहरुलाई पनि उपलब्ध गराउनु, यो आदेश भएको मितिले ३० दिन भित्रमा आपसी सहमतिमा मुल्य दर तय गरी प्राधिकरण समक्ष पेश गर्नु, मुल्य दर तय नभए सम्म निवेदकहरुले ADSL Access माग गरेमा पछि तय हुने मुल्य दर लागु हुने गरी निवेदकहरुलाई र Land Line Telephone प्रयोग गरी निवेदकहरु मार्फत बनेका Internet ग्राहकहरुलाई ADSL मा पहुच दिन इन्कार नगर्नु भन्ने नेपाल दूरसञ्चार कम्पनीलिमिटेडको नाममा आदेश जारी हुने ठहर्छ । अरुमा तपसिल बमोजिम गर्नु ।

तपसिल

निर्णयमा चित्त नबुझे ३५ दिन भित्र पुनरावेदन समिति समक्ष पुनरावेदन गर्न जानु भनी सरोकारवालालाई जानकारी दिनु । फाईल सुरक्षित राखि सरोकारवालाले आदेशको नक्कल माग गरेमा नियमानुसार नक्कल दिनु ।

.....
तुलसी भट्ट
सदस्य

उक्त रायमा हामी सहमत छौं ।

.....
प्रा.डा. दिनेश कुमार शर्मा
अध्यक्ष

.....
महेश प्रसाद अधिकारी
सदस्य

.....
बलराम प्रधानाङ्ग
सदस्य

.....
भेषराज कडेल
सदस्य

प्राधिकरणले टिपाए बमोजिम फैसला तयार गर्ने :

कैलाश प्रसाद न्यौपाने
रजिष्ट्रार । उप-निर्देशक (कानून)

कम्प्युटर : सुन्दर प्याकुरेल

इति सम्बत् २०६५ साल बैशाख महिना १३ गते रोज ६ शुभम्